

Arrest

nr. 85 625 van 3 augustus 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, op 24 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 juli 2012.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 31 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. DEMAIRE en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 15 juni 2012 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 10 juli 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Libanese nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Bouday. U bent een sjiitische moslim. U woonde vanaf het jaar 2002 tot 2010 in Londen. U verklaarde dat u asiel aanvraag in het Verenigd Koninkrijk, maar dat u nooit enig antwoord ontving van de asielinstanties. In 2010 vernam u dat uw moeder doodziek was en u besloot terug te keren naar Libanon. In juni 2011 overleed zij.

In Beiroet hield uw familie u in het oog en controleerden zij uw doen en laten. Zij waren ook tegen de platonische relatie die u had met een Nigeriaanse zakenman in Londen, genaamd M.Z.A.. Het verzoek van deze man om met u te mogen huwen werd kordaat afgewezen door uw familie en het werd u zelfs verboden om nog contact te hebben met hem. Op de begrafenis van uw moeder was u aan de telefoon. U denkt dat uw broer dacht dat u met uw vriend belde want een moment later hield hij de loop van zijn pistool tegen uw hoofd. Er werd u gezegd om de man te vergeten, anders wordt het uw dood. Na de dood van uw moeder had de man echter zelf al besloten om een punt te zetten achter de relatie via een sms. U belandde in een ziekenhuis waar u behandeld werd voor een depressie. Toen heeft u de beslissing genomen om het land te verlaten.

Op 7 juni 2012 werd u onderschept door de Federale Politie op de luchthaven te Zaventem. U werd de toegang tot het grondgebied geweigerd omwille van het ontbreken van toereikende bestaansmiddelen, alsook omdat u de termijn van het aan u toegekende visum zou overschrijden. U verklaarde op de luchthaven dat België een transitland is voor uw reis naar Duitsland. De redenen die u op de dag van aankomst opgeeft voor uw komst naar België zijn toerisme en familiebezoeken. U werd naar een centrum overgeplaatst met het oog op een terugdrijving. Op 15 juni 2012 wordt u op de hoogte gesteld van deze terugdrijving. Op dezelfde dag diende u een asielaanvraag in.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst rijzen er ernstige twijfels bij de oprechtheid van uw verklaring dat u asiel wenste aan te vragen. Zo blijkt dat u initieel geweigerd werd het Belgische grondgebied te betreden op basis van een onduidelijk reismotief en bestaansmiddelen (zie bijlage 11ter), en u pas enkele dagen na uw aankomst asiel heeft aangevraagd, nadat het duidelijk werd dat u gerepatriëerd zou worden. U beweerde evenwel dat u reeds op de tweede dag na uw overplaatsing naar het centrum, op 9 juni 2012, asiel wou aanvragen en dat een advocaat u een negatief advies gegeven heeft (CGVS, p. 5-6). Uw dossier bevat een brief van Meester R. op datum van 13 juni 2012 die aangeeft dat een asielaanvraag bij aankomst op de Belgische luchthaven moet worden ingediend en hij wijst tevens op uw eerste verklaring over de toeristische motieven die u vermeldde bij uw aankomst. U dan ook gevraagd waarom u geen asielaanvraag heeft ingediend op de luchthaven, stelde u dat u niet wist dat u op de luchthaven asiel moest aanvragen (CGVS, p. 11). Nochtans blijkt u al eens asiel te hebben aangevraagd in het Verenigd Koninkrijk op de luchthaven. Hoewel u beweerde dat dit toen gebeurde met de hulp van een smokkelaar, moet het u zeer zeker bekend geweest zijn dat een asielaanvraag op deze plaats gebeuren kan (CGVS, p. 12). Het is dan ook bevreemdend dat u nog twee dagen gewacht zou hebben voor u het advies van een advocaat zocht in verband met een asielaanvraag en dat het nog tot 15 juni 2012 geduurd heeft vooraleer u daadwerkelijk een asielaanvraag indiende. Bovendien blijkt uit uw verklaringen niet dat u ook maar enigszins weet waar men normaliter een asielaanvraag indient, ingeval dit niet gebeurde op de luchthaven (CGVS, p. 12). U verklaarde overigens ook afwisselend dat u wel of niet de intentie had om asiel aan te vragen (CGVS, p. 11-13), wat opnieuw de indruk wekt dat u slechts asielmotieven heeft ingeroepen omdat dit opportuun was in uw specifieke situatie. Het is niet geloofwaardig dat u van meet af aan een asielaanvraag wou indienen, zo blijkt uit uw eerste verklaring op de luchthaven en uw laattijdige asielaanvraag. Uw versie van de feiten kan dan ook niet overtuigen.

Voorts is het opmerkelijk dat u nog een jaar na de dood van uw moeder in Libanon verbleven heeft zonder noemenswaardige incidenten en dat u nu plots het land ontvlucht heeft omwille van een gebeurtenis tijdens de rouwceremonie naar aanleiding van het overlijden van uw moeder (CGVS, p. 10). U beweerde dat u bedreigd werd met een pistool door uw broer naar aanleiding van een 'relatie' die u had met een man (CGVS, p. 9-10). Sindsdien is er niets meer gebeurd, ook al bent u ervan overtuigd dat u 'vermoord' zal worden (CGVS, p. 10-11). Bij deze verklaringen dienen volgende opmerkingen gemaakt te worden. Ten eerste is de Nigeriaanse zakenman met wie u een relatie gehad zou hebben een quasi onbekende voor u, ook al beweerde u dat jullie elkaar zeer vaak spraken (CGVS, p. 9, 13). U weet echter amper iets over zijn gezin. U kent bijvoorbeeld zijn woonplaats in de Verenigde Staten of op andere locaties niet, u heeft nauwelijks een idee van zijn beroepswerkzaamheden, u komt niet

verder dan te stellen dat hij met OPEC werkte. Gevraagd wat hij hiervoor deed, gepeild naar zijn achtergrond, kunt u andermaal slechts stellen niet veel te weten. Gevraagd naar zijn vrienden, komt u weerom niet verder dan te stellen hier niet op te kunnen antwoorden. Evenzeer ontwijkt u de vraag wat voor leven hij leidde in Londen, Libanon of Amerika. Noch weet u waarom hij precies naar Libanon ging, terwijl dit toch zeker een aanknopingspunt voor een gesprek met u, als Libanese, geweest moet zijn. Ook andere vragen met betrekking tot zijn leven en belangrijke beslissingen die hij genomen heeft, zoals zijn verhuis naar de Verenigde Staten, werden niet beantwoord door u (p. 13-17). Er kan dan ook bezwaarlijk verondersteld worden dat u een 'innige band' had met deze persoon en dat er sprake was van een 'relatie'. Uiteindelijk blijkt eveneens dat u deze man slechts ongeveer vier keer ontmoet heeft in de zes jaren dat u hem kende (CGVS, p.15). Uit uw verklaringen blijkt dan ook geenszins dat u een relatie had met zulk een man en dat deze relatie het voorwerp werd van familiale twisten en bedreigingen. Dit aspect alleen al kan niet overtuigen. Ten tweede, wat betreft uw vrees dat u 'vermoord' zou worden, heeft u geen concrete indicaties dat u uw familie te vrezen heeft. U stelde dat uw familie niet accepteert dat u gevlucht bent, ook al heeft u tevoren acht jaar in het Verenigd Koninkrijk verbleven zonder dat u hierdoor problemen heeft gekregen met hen (CGVS, p. 10). Bovendien blijkt uit uw verklaringen niet dat uw broers u controleerden tijdens uw verblijf in het Verenigd Koninkrijk, terwijl u een broer had met een verblijfsvergunning in dit land (CGVS, p. 7). Er is dan ook geen enkele indicatie dat uw broers u naar het leven staan omwille van uw komst naar Europa of de door u voorgehouden 'relatie'. Geen van de redenen die u op gaf worden als geloofwaardig beschouwd.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u het negatieve advies van Meester Didier Roemers voor. Dit document bewijst dat u informatie ingewonnen heeft over de mogelijkheid van asiel in België vóór de datum van 15 juni 2012. Zoals eerder vermeld, wordt er niet getwijfeld aan het feit dat u enkele dagen na uw aankomst het advies van een advocaat heeft gevraagd.

Gezien bovenstaande observaties hebt u niet aannemelijk gemaakt Libanon te hebben verlaten uit een persoonsgerichte en gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en wordt u bijgevolg de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming geweigerd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

3. Nopens de status van vluchteling en de status van subsidiaire bescherming

3.1. Verzoekster stelt dat ze vreest voor haar broers omwille van haar platonische relatie met een Nigeriaanse man die deze relatie intussen heeft stopgezet.

3.2. Verzoekster is vertrokken uit Libanon met toerisme bedoelingen en daaraan gekoppeld familiebezoek in Duitsland. Ze heeft zoals de bestreden beslissing terecht stelt pas nadat haar repatriëring eminent werd, asiel aangevraagd. Verzoeksters bewering geen ervaring te hebben met de asielprocedure is niet ernstig nu verzoekster eerder in het Verenigd Koninkrijk asiel aanvroeg en ze overigens ook door haar Belgische advocaat werd ingelicht (zie brief van advocaat Roemers). Verzoekster kan aldus niet toelichten waarom ze pas laattijdig asiel aanvroeg. Dit ondergraaft de waarachtigheid van haar bewering vertrokken te zijn uit vrees voor vervolging.

3.3. Verzoeksters bewering te vrezen voor haar familie en haar broers kan niet overtuigen. Immers verzoekster zou gedurende zes jaar een platonische relatie hebben onderhouden met een Nigeriaan die ze slechts vier keer heeft ontmoet, waarvan ze niets afweet, niet over zijn werk (tenzij de OPEC), woonplaats, achtergrond, familie of zijn vrienden. Aldus kan zoals de bestreden beslissing terecht stelt, niet gesproken worden van een relatie, laat staan een "diepgaande relatie" zoals in het verzoekschrift gesteld. Er kan ook niet worden ingezien dat telefoongesprekken (volgens het verzoekschrift elke week, volgens verzoekster "dikwijls" zie CGVS-verhoor) door haar familie dermate zouden worden kwalijk genomen dat ze hiervoor het land diende te verlaten.

3.4. Voorts kan uit haar verklaringen evenmin blijken dat verzoekster vreesde voor haar leven. Verzoekster woonde gedurende acht jaar in het Verenigd Koninkrijk bij haar broer en had er geen problemen. Haar bewering dat één van haar broers een wapen op haar richtte toen ze een telefoongesprek had met de Nigeriaan, komt verzonnen voor nu verzoekster dit niet nader kadert en ze overigens geen verklaringen aflegt over wat er gebeurde toen deze "relatie" beëindigd was en ze nog een jaar bij haar familie bleef wonen. Geenszins kan worden ingezien waarom verzoeksters familie verontrust zou zijn, noch dat ze slecht behandeld werd. Integendeel, verzoekster had medische problemen en werd door haar familie naar het ziekenhuis gebracht voor verzorging. Ook heeft verzoekster een visum aangevraagd en ter terechtzitting stelt ze dat ze voldoende financiële middelen en mogelijkheden had. Verzoekster was een onafhankelijke vrouw van zesenvieftig jaar, die acht jaar in Londen (kon of mocht) wonen. Er zijn dan ook geen redenen om aan te nemen dat verzoekster vervolging vreest of diende te vrezen.

3.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.6. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4. Het aangehaalde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie augustus tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK